

Munkaadói interjú

A MENTÁLHIGIÉNIÁS SZAKEMBER

foglalkozásról

„Ez egy olyan komplex terület a segítő szakmák körében is, amelynek egyre nagyobb a térnyerése, hiszen az élet sok területén segítjük a klienseket”

Az interjút adta: Dr. Fónainé Pásztor Enikő, igazgató asszony

Cég profilja: mentálhigiénés tanácsadás, konzultáció

Szektor: közintézet

Dolgozók száma: 4 fő

Munkakörben dolgozók száma: 4 fő

Nemi arány a munkakörben: 100 % nő

Életkori átlag a munkakörben: 40 év

1. Mióta tevékenykedik a szakmában? Mi motiválta arra, hogy erre a pályára lépjen?

Ezt a munkát 1997 óta végzem, gyakorlatilag 38 éve szinte ugyanezt végzem. A saját érdeklődésem motivált arra, hogy erre a pályára lépjek. Illetve nagyon fontos volt a családom is, hogy volt egy elvárásom magam felé, hogy jobb anya szeretnék lenni, ezért tanultam. Jelenleg 6 diplomával rendelkezem, és ez mind segít engem a munkámban.

2. Mivel foglalkozik, és hogy épül fel a cégük? Hányan dolgoznak a szakmában Önöknél?

Összesen 4 szakember van, akik ezzel foglalkozik. A feladatunk mindannyiunknak ugyanaz. Mentálhigiénés konzultációkat tartunk, esélyegyenlőségre figyelve, a fogyatékkal élő emberek támogatását is végezzük, valamint pszichiátriai problémákkal küzdő egyetemi hallgatóknak is nyújtunk támogatást.

3. Milyen módszereket használnak a mentálhigiénés szakember kiválasztása során? Milyen szempontok alapján választanak a jelentkezők közül?

Arra nem tudok Önnek válaszolni, hogy hogyan zajlik a kiválasztás, ugyanis nekem nincs munkatársam, egyedül végzem a munkámat. Azt el tudom mondani, hogy engem hogyan választottak ki. Az egyetemnek nem volt ilyen szolgáltatása, ezért én írtam egy programot, amit átadtam a rektor Úrnak. Elmondtam, hogy én alkalmas vagyok erre, hogy véghezvigyem ezt a programot, és ez alapján választottak ki. A campus pedig azóta is ezen program alapján működik.

4. Megváltozott munkaképességű személyt alkalmaznak ebben a munkakörben? Milyen előnyeit és hátrányait tapasztalják meg ennek?

Van egy megváltozott munkaképességű segítő munkatársunk. Ő pszichiátriai problémákkal küzd, de nem fogyatékkal élő. Ő nekünk fordítani és plakátozni szokott. Ez nem előny vagy hátrány kérdése, meglátásom szerint, hiszen egy fogyatékkal élő, vagy megváltozott munkaképességű embernek is ugyanolyan joga van a munkához. A szervezetünk profiljába tökéletesen illeszkedik, hogy a képességéhez mérten munkát végezzen ezen a területen. Lényegében arról van szó, hogy ő olyan munkát végez, amit el tud végezni, így nincsenek előnyei-hátrányai az ő alkalmazásának.

5. Milyen gyakran változik a dolgozók összetétele? Mi lehet ennek az oka?

Itt még nem változott a dolgozók összetétele. Két év múlva fog változni, mert nyugdíjba megyek majd. Általában ezekben a munkakörökben vagy nagy a fluktuáció, vagy nagyon stabil a gárda, köztes állapot nincs. Itt viszonylag stabil a gárda, tulajdonképpen mióta a szolgáltatás az egyetemen van, azóta nem változott. Az oka az, hogy érett, felnőtt személyiség, aki ezt a feladatot elvállalja, tudja, hogy mit akar, hogy mit vállal, tudja, hogy képes ezt a feladatot ellátni, fel tudja mérni a képességeit. Emiatt nincs fluktuáció. Fluktuáció ott van, ahol a munkatárs nem tudja mi a feladat, nem tudja, mire vállalkozik, és természetesen nem képes ellátni azt.

6. Mitől függ, hogy valaki beválik-e ezen a pályáján? Milyen visszajelzést kapnak a dolgozók a teljesítményükről?

Az, hogy beválik-e a pályán, az őtőle függ. Az ő személyiségétől, az ő módszertani tudásától, a komoly szakképzettségétől. Ide nagyon széleskörű szakképzés szükséges, hiszen itt az életkori krízistől kezdve a durva pszichiátriai betegségig minden előfordul, minden kórkép megjelenik, a tanulási segítségtől kezdve a halálba kísérésig minden van. Emiatt a felkészülés mikéntje, a sokrétűsége nagyon fontos szempont nálunk. Kétféle visszajelzés van ezen a pályán. Hogyha valakivel egy súlyos, mély állapotban dolgozik együtt az ember, és onnan sikerül neki felállnia, és tovább folytatja az életét, akkor utána gyakran előfordul, hogy elmennek mellettünk az utcán. Hiszen nem szívesen emlékszük vissza esetleg egy ilyen rettenetesen nehéz élethelyzetre az ember. Hogyha nem ilyen súlyos állapottal érkezik valaki, akkor persze vissza-visszatérnek a kliensek. A teljesítményünket, a sikerességet tulajdonképpen az esetszámok mutatják, hiszen sokkal magasabb a kliensszám, mint egy ambuláns egészségügyi szolgáltatásban.

7. Van-e tipikus karrierút a *mentálhigiénés szakember* pályáján? Milyen továbblépési lehetőségei vannak a munkavállalóknak?

Karrierút kvázi nincs, mert ez egy olyan szolgáltatás, mint a fodrász, hiszen lehet az ember főfodrász, de nincs igazán előrehaladás. Ez nem egy karrierút, ez egy stabil megbízható lehetőség. A továbblépésre lehetőség, hogyha finanszírozza valaki, akkor továbbképzések lehetnének.

8. Mi várható a jövőben ezen a területen? Miért ajánlja ezt a pályát az érdeklődőknek?

A mentális egészség nagyon fontos. Kezdenek az emberek ráébredni, hogy nem a gyógyszerek nyújtják a megoldásokat. Emiatt ennek jövője van ennek a területnek, ugyanis a pszichológus és a pszichiáter egy-egy részterületen nyújt segítséget, ugyanakkor a mentálhigiénés szakember ennél sokkal többet tud nyújtani, sokkal szélesebb körben nyújt lehetőségeket. Akár szabadidős tevékenységekben, és a kultúrában, a munkában, a tanulásban is tudunk segítséget is nyújtani. Ez a fajta komplex szemlélet sokkal fontosabbá válik a jövőben.

Aki ezzel foglalkozik, az maga is sokkal gazdagabbá válik ettől a területtől. Minden segítő szakmában tovább él az ember, tovább egészséges, ezért a karitatív munka nem csak a rászorulóknak, de a segítőnek is jó.